

Pòdcast Educació i Tecnologia a la URV.

Episodi 3. Creant rutes innovadores.

Projectes amb qualitat docent.

- [Tania \(T\): Benvinguts i benvingudes a un nou episodi del pòdcast Tecnologia i Educació a la URV.](#)

Avui ens **acompanyen** la Dra. Eva Pocerull, professora de la Facultat de Química, del Departament de Química Analítica i Química Orgànica i membre del grup de recerca CROMA “Cromatografia, aplicacions mediambientals” d’aquesta mateixa universitat i el Dr. Josep Holgado, professor de la Facultat de Ciències de l’Educació i Psicologia, del Departament de Pedagogia i membre del grup de recerca ARGET. Tots dos són dues de les persones guardonades als premis del Consell Social URV a la Qualitat Docent en la convocatòria d’enguany el curs 22-23, Josep en la modalitat individual i l’Eva Pocerull en la modalitat col·lectiva que avui representa a la resta de companys PDI que participen al projecte, que són la Carme Aguilar, la Marta Calull, l’Anna Maria Masdeu, el Josep Manel Ricart i el Laureano Jiménez, tot i que se que al projecte en si participen més persones, oi Eva?

En primer lloc, benvinguts, moltíssimes gràcies per acceptar la nostra invitació a participar en el pòdcast “Tecnologia i Educació a la URV” del Servei de Recursos Educatius de la URV i, en segon lloc, evidentment, l’enhorabona pel premi, ja que sempre és una satisfacció que valorin la feina que un fa en aquesta ocasió, que valorin la vostra qualitat com a docents, a través de projectes que porteu a terme a l’aula amb els vostres estudiants, ja sigui de manera individual, en el cas del Josep, o de manera col·lectiva, en el cas de l’Eva. I donant lloc a experiències d’aprenentatge més enriquidores, tant pels estudiants com pels

docents que hi participen.

Volem que aquest episodi sigui un altaveu pels projectes pels quals us han guardonat i també donar a conèixer aquestes experiències formatives a la resta de la comunitat per inspirar altres docents, així com donar a conèixer aquestes convocatòries del Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili, perquè aquelles persones que no les coneguin puguin optar a presentar les seves candidatures per la convocatòria del curs vinent.

Així doncs, si vols saber més, no desconnectis. Comencem!

Eva, Josep, heu estat guardonats els premis del Consell Social a la qualitat docent amb dos projectes molt, molt interessants. Pel que fa al projecte de l'Eva i els seus companys, porta per títol “Repte experimenta a l'aula, potenciant les habilitats suaus en un entorn STEAM”. Després aprofundirem en què vol dir tot això de les habilitats suaus i per què ho feu en un entorn multidisciplinari a través de la ciència, la tecnologia, l'enginyeria, les arts i les matemàtiques. I per altra banda tenim el projecte individual del Josep, que porta per títol “Educar en i per un món digital amb esperit emprenedor”. Dues propostes que estan molt en línia amb el desenvolupament de competències en els alumnes amb un component digital, tecnològic per fer front als reptes més actuals.

Com esteu?

- Josep (J): Hola, bon dia.
- Eva (E): Molt bon dia.
- T: Molt bé, i ara us pregunto, i us demano, millor dit, que m'expliquéssiu una mica breument de què tracten aquests projectes perquè la nostra audiència pugui saber una mica del que parlarem en aquest episodi. Si vols començar tu, Eva.
- E: Perfecte. Doncs mira, el nostre projecte es va començar a idear ara fa uns cinc anys. Concretament, la llavor va anar plantada per la Bàrbara Bastenau i jo mateixa, que som les dues membres del repte experimenta de l'equip, aquest interdisciplinari que deies. I la cosa va sorgir parlant, conversant. És a dir, nosaltres parlàvem dels nostres alumnes de la universitat, que els ensenyàvem tot una sèrie d'eines tècniques o científiques. Però clar, per millorar la seva

ocupabilitat un cop acabàvem, pensàvem que havíem de fer alguna cosa que el comés per tal de millorar el que creiem que els faltava i que realment ens demandava les empreses, que eren tota una sèrie d'habilitats transversals. Paral·lelament, en aquell moment, nosaltres teníem els nostres fills fent l'ESO i veiem que començaven ja a iniciar-se en assignatures, diguéssim, individuals, la química, la física, tecnologia, etcètera, assignatures científicotecnològiques, però, que he adonat que la classe era un nombre elevat de nois i noies, baixar, costava que hi hagués una part experimental. Bàsicament tot era teoria, amb la qual cosa, al final, aquestes ciències, aquesta tecnologia, era un rotllo. Llavors, parlant, parlant, això ens va portar uns quants dies, vam dir, ajuntem-ho tot, ajuntem-ho tot, i va sorgir el repte experimental, és a dir, vam idear una activitat tipo concurs, d'aquí el nom de repte, experimental que fos totalment de fer, però cada vegada tingués una vessant científica, de forma que vam agafar aquests alumnes bàsicament de primer i segon d'ESO, els vam dividir en grupets petits i els vam reptar que posessin en marxa, seguint el mètode científic, un experiment.

Llavors, perquè això es fes de forma correcta i fos una activitat també educativa per a ells, hi va haver un ingredient que eren aquests alumnes de la universitat, que els vam anomenar padrins. Aleshores, a cada un dels grups el dotem amb un padrí o padrina científica, que són aquests alumnes que els guien per tal que l'activitat es duia a terme correctament, és a dir, cada grupet de quatre o cinc alumnes té un padrí a l'aula, a les seves classes, que els guia perquè l'activitat es duia a terme correctament i a més els ajuda, perquè recordem que són alumnes que comencen l'ESO, per tant la seva base científicotecnològica és mínima.

Llavors els ajuda a que entenguin el principi científic que hi ha al darrere de tot això.

En aquest procés també vam veure que, molt bé, en el nostre entorn teníem els alumnes d'ESO, els alumnes universitaris, que quan parlo d'alumnes universitaris fem tots, alumnes de Grau, Màster, Doctorat, però que en el nostre entorn també teníem les empreses, també teníem els centres de

recerca, també teníem el personal de la universitat que perfectament podia actuar com a padrí o padrina. Per tant al final nosaltres ens movem a aquestes classes de primer, segon d'ESO, acompanyats d'un grup d'alumnes universitaris, professionals de les empreses, altres membres de la comunitat amb base científic-tecnològica i que actuen tots de padrins.

Com a dir que això és un repte, per tant és un concurs, això vol dir que a dintre de cada centre al final de l'activitat, que dura quatre sessions, per tant més o menys són quatre setmanes, un mes, els facilitem una rúbrica per tal que cada centre avaluï tots els experiments, tots els grups i tria els millors. De forma que a final de curs, generalment cap al juny, fem la gran final, que és la Fira Experimenta, on ja aquests millors grups venen al campus, així també donem a conèixer la universitat en el nostre entorn, els i muntem una Fira, és a dir, els i muntem uns estants on cada grup mostra aquests experiments a la ciutadania, perquè a la Fira sí que està oberta el nostre entorn. I, evidentment, aquests padrins els acompanyen i els donen suport en aquest acte que apareix és especial.

Així anem de forma escalonada a aquest coneixement científic que comença amb aquests nostres alumnes universitaris, amb la gent d'empreses, etc. Passa primer als alumnes de ESO i després aquests alumnes de ESO a la nostra ciutadania.

Llavors, en aquesta Fira és on hi ha un jurat que tria els tres millors grups de divulgadors científics, no només de persones que fan experiments, sinó que el saben comunicar, i et dic, hi ha un jurat que tria dos dels premis i després el públic també vota i tria el tercer premi. Llavors, fem l'entrega de premis, llavors, clar, aquí diguéssim, el nostre interès, al final, és complir diversos objectius.

Per una part, tenim tot aquest alumnat que participa de la universitat, que nosaltres el que volem és formar-lo perquè sigui més competitiu a l'hora que passi el món laboral. Per tant, tota la vessant científic o tecnològica, tots aquests coneixements creiem que hi ha en els plans d'estudis que hi ha els

assoleixen, però nosaltres els donem l'oportunitat de treballar, posar en pràctica, de forma real, tot un conjunt d'habilitats que necessitaran a l'hora d'incorporar-se en aquest món laboral. I, a la mateixa vegada, el nostre interès és que aquests alumnes d'ESO que s'inicien en les assignatures científic o tecnològiques les descobreixin d'una forma experimental per tal de veure si animes aquest cuquet. Evidentment, hi haurà persones que no sabien que el tenien i, en aquesta manera de fer tota l'estona, de treballar en grups petits, de tenir una persona que et dona suport i que et va guiant, realment veiem que això és molt positiu que ara incentivar aquestes vocacions científic o tecnològiques. I, a més a més, al final de tot també tenim la Fira on realment allí participen. Generalment tenim uns 500-600 participants cada Fira que són bàsicament famílies amb nens i veus per les cares, els nens *disfruten* perquè fan però els pares també, perquè escolten i de mica en mica vas ajudant a alfabetitzar en ciència i tecnologia la nostra societat.

Aleshores, pel que fa als alumnes universitaris nosaltres sempre que hem pogut hem intentat que aquesta activitat que és tan transversal els conti com a crèdits curriculars. Això és possible on és possible perquè no tots els estudis tenen alguna assignatura transversal on puguis encabir això, però la Facultat de Química per exemple la tenim, que és Ciutadania i per tant l'alumne que participa té una recompensa en crèdits en aquesta assignatura.

Enginyeria Química també tenen, els seminaris interdisciplinaris per tant també queda reconegut, és a dir, per lo que són els alumnes de grau en aquests dos graus hem trobat una assignatura on té cabuda, els alumnes que tenim d'altres graus si no tenen una assignatura interdisciplinari no pots reconeixeu-ho i en el que són els alumnes de doctorat sí que els hi podem reconèixer a través de curs PROFID. Els que ens queda una miqueta que estan en cap de ningú són els alumnes de màster perquè aquests sí que no tenen res de res i aleshores els hi donem, doncs en tots ells un diploma perquè puguin adjuntar en el seu currículum.

Realment el que valoren ells molt és l'experiència i poder portar aquest equip i posar en pràctica tot allò que després quan estiguin en una empresa hauran de fer de forma més important o més exhaustiva. No sé, més o menys.

- **T:** Ostres Eva, em sembla super interessant. Moltes gràcies per explicar-m'ho perquè sí que és veritat que havia pogut sentir o llegir algunes informacions que des de la URV mateix ens havien arribat sobre el projecte però és veritat que déu-n'hi-do quina feina també teniu darrere de tota aquesta activitat.
- **E:** Sí, l'activitat és molt extensa perquè amb aquests cinc anys hem anat creixent en nombre d'activitats perquè dins del repte experimenta fem moltíssimes altres coses. També hem crescut en nombre de centres i de persones involucrades i tot això és possible perquè a part de les persones que tu has esmentat que estem dintre del premi som un equip actualment de 26 persones. Majoritàriament URV, no només professorat, també tenim molts personals de suport a la recerca perquè en un projecte que sí que té el fonament científic-tecnològic però s'ha d'idear el concurs, s'ha de gestionar, etc. Per tant necessites personals d'altres disciplines i a banda en aquesta expansió que estem fent també hem incorporat personal d'altres universitats com l'Autònoma de Barcelona i centres de recerca. ISIC ha col·laborat des de l'inici, hem col·laborat moltíssim amb l'URV i darrerament també hem incorporat l'Institut de Ciències del Mar de Barcelona i també l'IRTA de Sant Carles de la Ràpida.
De miqueta en miqueta aparcuem més i necessitem més suport de persones.
- **T:** Per tant centres de secundària també teniu per tot el territori de Tarragona?
- **E:** Inicialment es va iniciar a Tarragona perquè vam començar de petit i anem creixent. Tenim 3 centres a Barcelona, després tota la zona del Tarragona i també ens hem expandit cap a Terres de l'Ebre. Actualment en aquest curs estem a 10 centres perquè més o menys la nostra capacitat actual és de portar l'activitat cap a uns 800 alumnes d'ESO perquè la nostra limitació, com podeu entendre, és que hem de portar un padrí cada 4 alumnes. Per tant, això són molts padrins per uns 800 alumnes de moment que no està malament.

- T: Exacte, no, es moure molta gent i segur que estan contents també de participar i de desenvolupar aquestes competències que potser dintre de l'aula, també el que deies, no s'acaben de desenvolupar o fins i tot poden sortir vocacions noves perquè un científic pot ser químic dintre d'un laboratori però potser li surt la vocació docent.
- E: Exacte. Cal dir que totes les persones que actuen com a padrí que se'ls reconeguin o no crèdits, ells són voluntaris en aquesta activitat perquè evidentment el que volem és que transmetre passió per a aquesta ciència i tecnologia i això només s'aconsegueix si la persona realment ho vol fer.
- T: Gràcies, Eva, per compartir el teu projecte i ara si vols Josep explicar-nos una miqueta el teu.
- J: En primer lloc, afegir-me a l'enhorabona que t'acaben de donar perquè em sembla que és un projecte molt interessant i molt entusiasmat per part del professor Adil i per l'alumnat.

En el meu cas, “Educa en i per un món digital amb esperit emprenedor” està format per tres propostes educatives. Una d'elles és la generació d'un laboratori d'educació i tecnologia adreçat a l'alumnat en formació inicial dels graus d'educació infantil, d'educació primària i últimament al campus Terres de l'Ebre també del doble grau d'infantil i primària en la menció d'anglès. Es du a terme aquesta proposta al campus de les Terres de l'Ebre. Una segona acció que és la generació d'una empresa de serveis educatius en les quals són els alumnes del campus i ex-alumnes els que formen part d'aquesta empresa i donen la seva competència en la seva formació inicial.

Després tenen una sortida professional i s'ha generat aquesta empresa que en principi la genera com una cooperativa i després va passar a una societat limitada i finalment la generació d'un aula, un entorn d'aprenentatge innovador que s'anomena Aula Idees. La gènesis va iniciar-se l'any 2007 quan vam fer la proposta que fos de responsable del grau d'educació infantil al Campus de les Terres de l'Ebre. Amb la finalitat de dotar a tot l'alumnat els recursos que fossin necessaris perquè la seva formació inicial fos d'excel·lència, es va generar en aquell moment el Laboratori d'Educació i Tecnologia. És un espai on alumnat i professorat accedeix quan ells volen per a fer propostes i generar propostes

educatives que després les duen a terme o bé amb alumnes que es venen a visitar o bé amb els materials que disposen allà els porten als centres educatius i veuen si el seu disseny inicial té èxit. En tot cas, reben crítiques també constructives i veuen també si realment la avaluació i la retroalimentació que han tingut els satisfactòria o no i que siguin susceptibles de millora per poder fer-ho. Des de l'inici del 2007, que estava en una ubicació diferent a la que estem ara, aquest laboratori ha anat incrementant en material que no només és exclusivament dels recursos interns que nosaltres tenim al campus, sinó que tenim una sèrie de convenis amb empreses tecnològiques capdavanteres per a un sector informàtic i també educatiu i llavors fem unes simbiosis a aquests convenis bilaterals en els quals aquestes empreses ens cedeixen el material perquè els nostres alumnes els utilitzin, vegin quina és la seva aplicació educativa i després fem un report final per a l'empresa perquè vegin quines han estat les accions que han dut a terme i les puguin utilitzar ells també. Aquesta és la generació d'aquesta empresa de serveis educatius que tal com he comentat en un principi va generar-se com una cooperativa, van tenir el suport també de la càtedra d'Emprenedoria i Empresa que tenim a la Facultat d'Economia i llavors vam estar des de l'any 2014 fins a l'any 2019 amb un grup d'estudiants també molt motivats i se li va fer la proposta tot a l'alumnat del campus. I d'aquesta proposta va sortir un grup d'alumnat molt motivat i ens vam estar formant durant aquests quatre anys i dissenyant quina seria la proposta que hauríem de fer amb la idea que els alumnes del campus tinguessin una sortida professional. Aquesta sortida professional no tenia perquè ser única perquè els alumnes quan acaben evidentment la gran majoria d'ells apunten a les llistes del Departament d'Educació amb la possibilitat que els alumnes tinguessin els centres concertats i privats però aquesta acció no és momentània i mentre això no passa els alumnes poden gaudir de tenir aquesta empresa i d'oferir els seus serveis.

En principi estava dissenyada per a fer-ho a la demarcació de les Terres de l'Ebre i després ha anat augmentant i s'ha expandit. I al mateix temps també en ocasions l'alumne inicia la seva ocupació a l'empresa i posteriorment accedeix al món laboral de la seva primera ocupació i continua formant part de

l'empresa per a col·laborar en el que calgui. En moltes ocasions els alumnes els comentem que a banda de treballar poden tenir treballes paral·lels, col·laborar amb editorials, etc. Exclusivament ells, alumnes i ex-alumnes tenen l'oportunitat de poder fer propostes també a l'empresa per a que es dui a terme d'una manera col·laborativa i cooperativa.

L'Aula Idees, que és l'última de les propostes que hem iniciat, va ser dissenyada abans de la pandèmia i malauradament en el moment en què l'havien de dur a terme van tenir la impossibilitat de fer-lo per aquesta situació i ara fa dos anys que ja l'estem duent a terme.

Tal com he comentat és un espai innovador d'aprenentatge on el mobiliari, la tecnologia i l'espai formen part de les accions educatives que nosaltres entenem que l'alumnat ha de fer en la seva formació inicial i té una finalitat educativa.

Els alumnes ja des de primer curs dissenyen activitats per a dur a terme en aquest espai i les empreses tecnològiques estan disposades de tecnologia punta perquè puguin adaptar les activitats educatives a aquest espai, a aquesta tecnologia i el que fan els alumnes és dissenyar les activitats i convidar l'alumnat de centres educatius d'educació infantil i primària de la demarcació perquè les puguin dur a terme.

Aquest aula té un component d'investigació. A l'aula està dissenyada, tal com he dit, amb espais flexibles que es poden fer diferents tipus de mobilitats i d'accions educatives i també hi ha dues càmeres dins de l'aula perquè els alumnes que en un moment determinat estan fent l'activitat, nosaltres tenim una ràtio de 40 alumnes, que estan duent a terme una activitat i de manera sincrònica els altres 36 o 38 alumnes estan a l'aula prenent nota al mateix temps de les accions que estan fent els seus companys, valorant el que ells consideren que és positiu i en tot cas fent crítiques constructives per després comentar-lo en gran grup.

De vegades també utilitzem la metodologia de *Flipped Classroom*, la classe invertida, i després fem un enregistrament de les accions, l'alumnat s'ho mira a casa i el dia següent que ens veiem a l'aula parlem de quina és aquella acció educativa i com ha anat en aquell moment determinat.

Els tres elements que formen part d'aquest projecte, sobretot el laboratori d'educació i tecnologia i l'aula idees, també donen resposta a una necessitat que nosaltres tenim. Nosaltres depenem moltíssim perquè els nostres alumnes tinguin una formació inicial de qualitat de l'obertura dels centres educatius. Llavors en moltes ocasions realitzem activitats pràctiques, la fonamentació teòrica que hem fet a l'aula, després necessitem, tenim la necessitat d'anar al centre a comprovar que realment el que t'han comentat és correcte, és dur a terme, o el que tu has pensat es pot dur a terme també d'una manera correcta a l'aula.

Llavors donem resposta també a aquests centres educatius perquè també obrim les portes del nostre Campus i també oferim molts recursos que tenim que malauradament els centres educatius actualment no hi són. I en aquest cas també no només fem que l'alumnat gaudeix d'una activitat ensenyament aprenentatge molt interessant i diferenciadora, sinó que també el professorat que ens visita, que és un professor en actiu, se n'adonin també de les potencialitats i les possibilitats que en aquest cas la tecnologia que nosaltres utilitzem o el mateix espai o el mateix mobiliari que tenim vegin quina viabilitat és.

De fet, hem rebut visites per part personal del Departament d'Educació per veure com és l'aula i per emmirallar-se en aquest cas per fer aules similars.

- [T: Quina bona notícia!](#)
- J: Evidentment. La millor notícia probablement sigui la valoració que rebem, el feedback que rebem sobretot en la visita de l'alumnat o tots els nostres alumnes tenen la disponibilitat d'agafar qualsevol tipus de material que està al laboratori o que està a l'aula, tot el que pugui ser transportable, de vegades venen amb furgonetes per emportar-se'l també i llavors donem aquesta possibilitat a l'alumnat i tenen també la possibilitat d'utilitzar l'aula sempre que no estigui ocupada exclusivament fent una reserva. I els alumnes accedeixen allà, proven, evidentment, no poden realitzar una activitat si amb anterioritat no han fet un test i han fet una prova i són competents en el disseny de l'activitat i també, tal vegada això ha passat amb el temps que ells volen perquè

també té la possibilitat que l'alumnat pel seu interès demani la reserva de l'aula a banda que, evidentment, després del professorat del Campus l'utilitzem en activitats que són obligatoris.

- **T: Curriculars.**
- **J: Curriculars per a poder-lo fer i d'aquesta manera aconseguim que el professorat del campus augmenti la seva competència digital i, evidentment, el nostre màxim interès és que la competència digital docent d'aquest alumnat en formació inicial sigui el màxim de completa possible, inclús que arribi a nivells superiors que només es poden aconseguir per part del professorat quan dura pràctica accions a l'aula amb alumnes reals. I, en aquesta manera, estem molt satisfets i orgullosos de que les possibilitats que realment li ofereix aquestes tres accions.**
- **T: Genial. Josep, moltíssimes gràcies per explicar el teu projecte. Jo ho tenia malentès, crec, des del principi, perquè pensava que el laboratori i l'aula idees eren en el mateix espai, però ara entenc que pel que has explicat tenen alguna cosa a veure, però no són el mateix.**
- **J: Tots estan relacionats. De fet, quan tu plantejes un projecte que sigui viable i que realment puguis disposar de tots els recursos que tens. L'ideal, i era la idea que teníem inicialment, havíem buscat un espai al campus en el qual el laboratori d'Educació i Tecnologia i l'aula idees estessin en un mateix espai perquè tenen molta relació.**
Actualment, el que hem de fer, depenent de les activitats que l'alumnat dissenya, és que va a buscar el laboratori i el portal aula idees. Això no va ser possible perquè la logística en ocasions teòricament ho és, però a la pràctica no. I llavors, estem en dues ubicacions diferents encara que la idea era aquesta. Però no ens queixem en absolut perquè el campus ens ha facilitat en tot moment, com a mínim, aquests dos espais i tothom pot gaudir, personal intern i extern, de les accions que es duen a terme.
- **T: Això crec que ha sigut també una cosa molt interessant de tots dos projectes, que al final el que busqueu també és molt la transferència de tot el que es fa a la universitat a centres, a empreses on s'ha de desenvolupar després la tasca professional. Llavors, hi ha un benefici no només per l'estudiantat que estudia a**

la universitat, sinó que també pels estudiants que es beneficien de les activitats que preparen els alumnes universitaris, però a més a més també el professorat en exercici o empreses que al final després rebran aquests professionals dintre de les seves institucions. Llavors, per això crec que també són projectes molt innovadors en aquest sentit i de molta transferència de coneixement des de la universitat. Moltíssimes gràcies.

Ara m'agradaria llançar una pregunta per l'Eva. Al vostre projecte mencioneu les *soft skills*, aquestes competències suaus i voldríem saber una mica més sobre això i sobre quines són les que es treballen més al vostre projecte.

- E: D'acord. Bàsicament, per dir-ho de forma molt curta, l'alumne URV que va a aquests centres d'educació secundària treballa principalment a aquelles competències que després li demana el món laboral.

Per citar-ne algunes, us he comentat abans que l'alumne es farà responsable d'un grup d'uns quatre alumnes d'ESO. Per tant, per aquí ja tenim una competència important que és el lideratge. A més a més, ha de guiar-los, ha de motivar-los perquè facin l'activitat i que gaudeixin d'ella. Per tant, aquí també treballarem totes les habilitats interpersonals que haurà de posar a terme.

Perquè pensem que com a deia són alumnes d'ESO que la seva base científicotecnològica és minsa. Per tant, i això ens costa de vegades als científics, nosaltres tenim un vocabulari específic que ens entenem perfectament, però quan l'has de baixar a gent que aquest vocabulari no el té bé de la mà, de vegades costa. Per tant, aquí també has de ser hàbit i fer-te entendre de la millor manera possible. Nosaltres, en tot aquest projecte, sempre volem transmetre que la ciència de tecnologia no és una cosa que fem a la universitat amb uns laboratoris molt concrets i molt estrany i que la gent sempre és molt perillós i tal, sinó que ens acompanyen al nostre dia a dia. Per tant, tots els materials que es fan servir en els experiments sempre són materials que habitualment tenim a casa. No fem servir cap producte diferent del que tindries a casa i sempre en tota l'execució del projecte, recalquem molt al padrí que fàcil la relació entre allò que està fent l'experiment amb un fet de la vida quotidiana. Per tant, tot això ell ho ha de manegar i fer entendre. Evidentment, en ser un projecte científicotecnològic també practicarà l'atenció als detalls. És

molt important inculcar que en ciència, que en tecnologia no és una mica de, no, és un volum exacte, sinó una cullerada. Però has de dir la mesura, no val una mica o posa ni una mica més, això no et serveix de res. Evidentment, també al final, recordem que els alumnes, per entrar en aquest concurs lliure en un vídeo, per tant, aquí està més la vessant creativa, que necessites unes eines digitals, per tant, els nostres alumnes URV, també, hauran de col·laborar en posar en pràctica tot això.

També hi ha una part de creativitat en què ells també podran col·laborar. Sense donar-nos en compte, pràcticament, són tot un conjunt d'habilitats que, en un moment o altre, ells posaran en pràctica per tal que tota l'activitat es dui a terme de forma correcta.

- T: I ara, Josep, m'agradaria preguntar-te que el teu projecte també fa molt d'èmfasi en aquesta figura del professional creatiu i flexible, però també en els canvis constants que està vivint la societat en relació amb els processos d'ensenyament i aprenentatge a través de les tecnologies. En el teu projecte vas dissenyar aquesta aula específica, l'Aula Idees, al Campus Terres de l'Ebre, amb l'objectiu de proveir d'un entorn adequat, nodrit de recursos digitals, perquè els futurs docents desenvolupin les seves competències. I entenc que no només els digitals, oi? Ja ho has parlat una mica, però si vols explicar alguna coseta més de quines són aquestes competències, tenint en compte que en el teu cas són futurs professionals de l'educació?
- J: Evidentment, abans he comentat que totes les accions que duem a terme, en aquest cas, en aquest projecte, fan referència a que l'alumnat adquireixi una competència digital docent d'excel·lència, perquè després això li podrà servir. Però també m'agradaria recalcar que la utilització de la tecnologia per a nosaltres no és una finalitat. Sinó que nosaltres entenem que és recurs, un recurs més. I aquest recurs s'ha de saber utilitzar. I s'ha de saber utilitzar precisament de la manera en què la finalitat d'aquests dos alumnes és fer el disseny d'activitats d'ensenyament i aprenentatge per a que el seu alumnat futur, alumnes de 0 a 6 anys i de 6 a 12 anys en l'educació infantil i primària, doncs es puguin adaptar a la societat de la

millor manera possible, siguin persones que tinguin uns actituds, uns valors, unes habilitats i unes tècniques.

Llavors, el disseny d'aquestes activitats utilitzant la tecnologia és el que permetrà als nostres alumnes fer aquest disseny perquè els que reben, els nens i les nenes, que rebran les seves accions, puguin aconseguir també actituds que siguin positives i que siguin persones que es puguin adaptar a la societat d'una manera correcta.

Tenint en compte això, sí que hem comprovat que l'utilització de la tecnologia motiva molt l'alumnat, i al nostre alumnat a l'hora de fer un disseny diferent i no exclusivament perquè, abans he comentat, que nosaltres tenim afortunadament la possibilitat de comptar amb empreses en les quals tenim convenis i que podem gaudir de molt de material de tecnologia punta, però en ocasions no és necessari això tampoc, sinó que amb eines senzilles, inclús creades pels mateixos alumnes, aquesta finalitat es pot aconseguir d'una manera correcta.

Llavors, és obvi que el disseny d'aquestes activitats utilitzant la tecnologia està donant molt bon resultat i que la finalitat prèvia que nosaltres ens havíem plantejat cobreix amb escreix les expectatives que inicialment teníem.

- T: Has comentat una cosa, Josep, que m'ha semblat també molt interessant, que al final la tecnologia ha de ser quelcom transparent dins de la situació d'aprenentatge, que al final no és la finalitat fer servir la tecnologia, sinó que a través d'aquesta podem dissenyar activitats formatives que siguin més riques, més eficaces, etc.

És una mica aquesta la idea que volies transmetre també, no, Josep?

- J: I de fet, hi ha un tant per cent de professorat en actiu, professorat universitari, professorat no universitari, i d'alumnat que té por a la tecnologia. Inclús, també rebem alumnes als primers cursos que en els nostres graus entenen que ja estan formats en tecnologia perquè han nascut en un món en què la tecnologia digital està al seu abast. I en aquell moment en què comencen a formar-se, s'adonen que realment una cosa és utilitzar la tecnologia en la vida diària i no saber com utilitzar-la en el procés d'aprenentatge. Aquest professorat i aquest alumnat que té por a la tecnologia

en el disseny d'aquesta aula, el que hem fet és que tot sigui molt fàcil, que estigui tot muntat perquè el professor només amb el dit pugui seleccionar el que vol fer. I en tot cas, si hi ha una errada tècnica, precisament davant de l'aula idees està el servei informàtic del campus i llavors se senten també molt còmodes.

Aquest és un dels èxits, perquè quan un entra a l'aula veuen unes pantalles enormes, ulleres de realitat virtual, eines que projecten el terra i que els nens són el seu propi ratolí. Llavors pensen en un principi, i és normal que es pensessin, que potser no tenen la competència suficient per a poder-lo alterar. Després de la primera formació, que no és difícil utilitzar-lo, ens al contrari i llavors és quan un dona el pas següent per a poder dur a terme aquestes activitats utilitzant la tecnologia. Si no funciona, tornem enrere.

- T: Clar, sí, sí, evidentment. Quina sort que tenen els nostres estudiants i els professionals que participen als vostres projectes de poder gaudir d'aquestes experiències, perquè per aquí va una miqueta la pregunta que us llenço a continuació vosaltres va tenir l'oportunitat de participar com a alumnes en alguna experiència formativa innovadora, mentre va ser estudiants, creieu que, evidentment, salvant les distàncies, vau potenciar aquestes competències suaus o és més una moda o un fet més actual que està més en auge?
- J: Bé, evidentment jo ja tinc una edat i el tipus de formació que jo vaig rebre entenc que va ser molt bona i vaig aprendre moltíssim, perquè jo crec que si un és vocacional, doncs aprens i si creus que tens alguna mancança, doncs busques la manera de suplir aquesta mancança. Com a pare també he fet el mateix. Des que veig que les meves filles tenen una mancança, he buscat l'acció. És important saber que tenir oportunitats és molt satisfactori. Llavors, a mi m'hauria agradat, òbviament, disposar d'aquestes accions per a poder-me formar d'una altra manera, però en el seu moment, igual que no vaig tenir la possibilitat de gaudir de l'Erasmus, que jo entenc que ara l'alumnat té una oportunitat enorme. Els nostres alumnat en educació, de veure altres sistemes educatius, de viure amb altres cultures, de veure altres sistemes, altres metodologies, altres didàctiques, és una acció que jo els recomano ferventment. De fet, he estat coordinador de mobilitat durant un temps i quan

veia que hi havia alguna plaça que no es cobria, em posava les mans al cap. Com és possible? Si els hi paguen per fer aquestes accions. Aquesta acció no la vaig poder fer, però a l'hora de dissenyar aquestes tres accions, tant el laboratori, l'empresa, com l'aula idees, he fet turisme pedagògic. Què vol dir això? Nosaltres teníem unes necessitats, unes idees. Hi ha altres persones al món que han fet coses similars. Llavors, jo crec que la nostra obligació, i així ha estat, ha estat veure quines són les accions que han dut a terme i adaptar-les a les nostres necessitats.

Jo als alumnes de vegades els dic que han de tenir una mentalitat japonesa, que han de copiar, però que han de saber adaptar aquella acció a la seva realitat. Això és el que hem fet. I en certa manera no vaig poder gaudir d'aquesta oportunitat, però entenc que ara sí que ho he fet i llavors també estic satisfet per aquesta oportunitat que he tingut.

- [T: L'aprenentatge transversal al llarg de la vida també ens ha donat aquesta opció. I tu, Eva?](#)
- E: Bé, jo en el meu cas estic d'acord amb el Josep, que ens fas anar enrere un grapat d'anys. Evidentment, el tipus d'ensenyament era totalment diferent, però jo sí que recordo alguna petita activitat que he vist ara en perspectiva, és el que anomenaríem la classe invertida. Com que fa tants anys la veritat és que no recordo massa cosa més, només que pensa en penses, dius, sí, sí, fèiem classe invertida perquè treballàvem, nosaltres desenvolupàvem tot el que era la temàtica i el professor el tenies una miqueta de suport per treure les conclusions finals i tal. Però com et dic, l'ensenyament era diferent i bàsicament és una miqueta al llarg de la trajectòria i jo també m'he dedicat sempre a l'educació, bàsicament. Llavors, has vist que la societat va canviant, que apareixen noves eines, que els alumnes que t'arriben també van canviant i, per tant, allò que feies ara ja no et serveix. Llavors, al llarg d'aquests anys, gràcies també als cursos que vosaltres ens oferiu, doncs ens anem formant, anem copiant, per una miqueta amb intel·ligència sabent el que copies i sabent que potser el que val per un altre, pel teu col·lectiu doncs ho has de modificar i vas implementant.

Jo crec que tampoc hi ha una metodologia que sigui 100% bona, sinó que, *bueno*, una miqueta el que t'ha funcionat un any, a lo millor l'any que ve, que encara el salt generacional no el tens, però no et funciona, llavors vas adaptant i del que es tracta a mi el que m'agrada és que allò que vas ensenyant, no, els alumnes també vagin gaudint i que no entri per la força, sinó que entri perquè, ostres, és una cosa útil que després utilitzaré i que realment necessito.

- T: Què bé! Doncs ara m'agradaria també parlar una mica sobre els estudiants i les estudiants i la pregunta seria, teniu dades sobre quina repercussió ha tingut aquest fet de participar en aquests projectes tant en l'àmbit acadèmic com en el professional? En el teu cas, Eva, potser que és un acte voluntari, has parlat de crèdits i de més però si vols afegir alguna coseta més.
- E: Si, bueno, bàsicament, nosaltres tenim dades més aviat qualitatives, és a dir, una mica de satisfacció de tots els col·lectius que ens van intervenint. Aleshores, pel que són els estudiants universitaris, jo crec que la dada més important és que si ells a l'any següent continuen, moltíssims repeteixen l'experiència, encara que no els conti l'any següent pels crèdits perquè ja han fet la signatura, per dir-ho així. Llavors, evidentment, el punt important és que és un acte voluntari, per tant, d'entrada, a ells l'activitat els sembla atractiva, però quan la duen a terme, quan veuen, perquè és una manera d'enfrontar-se en una part del que serà el món real que es trobaran després, la consideren útil i, a més a més, ells se senten útils de liderar aquest grup d'alumnes d'ESO. Pel que fa als alumnes d'ESO, aquí tenim dades una miqueta més numèriques en el sentit que nosaltres els hi passem una enquesta abans d'entrar en el programa per tal de veure com ells avaluen aquesta ciència-tecnologia i pensa que més de la meitat, més del 50, gairebé un 60%, ens diuen que no interessa la ciència i la tecnologia, o sigui, una cosa que a mi no m'interessa. Després d'entrar en el programa i tal, d'aquests que no estaven interessats, pràcticament un 95% donen una segona oportunitat en el sentit diuen: "ostres doncs pot arribar a ser interessant, o pensen que ara realment ara sí que és interessant", perquè és aquesta una miqueta trobar aquesta connexió d'aquesta ciència-tecnologia amb la teva vida diària i veure que realment no és

una cosa que utilitzaràs només si tu estudies una carrera científica, sinó que ho apliques dia a dia des que t'aixeques al matí fins que te'n vas a dormir, no?. I, pel que fa a les empreses ens passa el mateix. Els padrins que s'incorporen realment repeteixen perquè veuen que el programa realment és útil, a més a més entren en contacte també amb possibles futurs clients, és a dir, amb alumnes que a lo millor els demanaran algun dia entrar a formar part de les seves empreses. Per tant, al final, és posar tota la comunitat conjunta, cada un dels col·lectius aporten al programa, però també reben. Això és el bonic de tota l'activitat.

- **T: Sí, sí, i tant. Josep, en el vostre cas?**
- **J: Nosaltres fem que la utilització dels espais que tenim, de l'ED Lab i de l'Aula Idees, sigui obligatori ja des de primer.**

Tenim una ràtio d'entrada al campus de 40 alumnes d'educació infantil, de 40 d'educació primària i de 10 de doble titulació, i llavors tots els alumnes ja aporten i llavors tots els alumnes ja a primer curs ja han tingut una experiència en el primer quadrimestre dins d'una matèria que és Habilitats Comunicatives i dins d'aquesta matèria un mòdul que és d'Alfabetització Multimodal i Competència Digital. Llavors la inicien al setembre i l'acaben aproximadament al mes de març. Llavors tot l'alumnat ja té un coneixement de totes les eines que hi ha en aquests dos espais. També rep la informació ja des de primer de que al campus hi ha una empresa de serveis educatius que en un principi es va anomenar, era una cooperativa, *Learning Education Trainers* i que després va esdevenir una societat limitada que es diu Sabana SL. Llavors saben que poden formar part ja des de primer doncs d'aquesta acció.

I dic des de primer, no proposant dissenys d'accions, perquè evidentment la seva competència en aquest aspecte no és suficient, però sí per participar en diferents accions que l'empresa genera. Llavors tot l'alumnat del campus des de primer ja té el coneixement i després en els cursos de segon, tercer i quart en totes les assignatures d'ensenyament i aprenentatge de ciències socials, de naturals, de llengua, de lectoescriptura, de tot, té l'oportunitat, tant el professorat com l'alumnat, d'utilitzar totes les eines que hi ha allà per poder-les

dur a terme. Per la qual cosa entenem que tothom en té coneixement i que l'ha utilitzat i l'ha après a utilitzar d'una manera correcta. Després les dades que tenim també de l'alumnat que ens visita dins del Laboratori d'educació i tecnologia i tenint en compte les diferents assignatures, es proposen activitats perquè els alumnes vinguin a dur-les a terme aquí. Llavors la valoració tant del nostre alumnat com del professorat com de l'alumnat que ens visita i del professorat doncs és molt positiva i a nivell quantitatiu, dins de l'aula Idees que fa dos anys que la duem a terme aquí sí que ja hem fet una estructura d'anàlisi a nivell d'investigació. Ens van visitar al curs passat 1.250 alumnes i aquest curs ens han visitat 1.570 alumnes. Les valoracions que hem fet també han estat excel·lents. Nosaltres diem als alumnes que quan aquests nens i nenes ens visiten perquè ells realitzen l'activitat que han dissenyat, quan entren a l'aula han de dir wow. És un espai flexible, atractiu, realment te sents còmode en aquests espais. I després els diem que si l'alumne no diu wow, wow quan surt és que hem fallat. I afortunadament tothom surt molt i totes les enquestes són molt positives per part de tothom que ens visita i del nostre alumnat inclús rebem crítiques constructives que entenem que ens hem d'acostumar a rebre-les i a saber reaccionar davant d'aquestes accions.

- **T: I a gestionar-les, no? Perquè si són millores doncs possiblement ajuden a millorar també l'espai.**
- **J: Evidentment, dins del nostre sistema educatiu no és dur a terme sovint, però dins dels sistemes educatius del centre Europa, del nord d'Europa, que són configurades per dos professors que fan accés i llavors aquesta crítica és molt important i el treball i saber treballar de manera cooperativa i col·laborativa també ho és. Per la qual cosa entenc que és una aproximació també a allò que en teoria han de rebre quan siguin aquests alumnes nostres del campus persones que s'adaptin dins del món professional i això els pot aportar també aquesta necessitat de formació continua permanent i de saber treballar de manera col·laborativa, de saber criticar constructivament i saber rebre aquestes crítiques per augmentar el teu coneixement.**

- T: Super important aquesta part, la veritat. Molt bé, doncs tenint en compte tot plegat, quines recomanacions donaríeu vosaltres als docents que volen dissenyar projectes innovadors amb els seus estudiants universitaris tenint en compte que volem que s'enganxin, que estiguin engrescats i motivats. Per on els diríeu que han de començar i què us ha funcionat a vosaltres per aconseguir que s'enganxin, que estiguin també motivats i quines són les coses que no us han funcionat i que heu canviat per millorar-ho.

- J: Jo crec que el primer que s'ha de tenir és creure tu mateix en el teu projecte. Ser tu el màxim convençut i realment cada dia que vaig a treballar intento ser feliç. No ho seria si no fes alguna acció que me provoqués aquesta sensació de que estic aportant alguna cosa als alumnes. Rebo també crítiques, m'agrada moltíssim, encara que als alumnes quan tu li comentes això pensen que fer-te una crítica a tu ja és susceptible de que el tens marcat i que no aprovarà la assignatura.

Jo entenc que el primer que hem de fer al professorat és fer propostes que ens entusiasmin a nosaltres. D'aquesta manera hi haurà un tant per cent molt elevat de que entusiasmin a les persones que són rebedores de les propostes educatives que fem. Amb això jo penso que n'hi ha prou. Després cadascú de nosaltres serà més o menys hàbil. Però jo confio molt en les accions que els alumnes fan. Jo aprenc cada dia molt de l'alumnat, moltíssim. I llavors per a mi és un repte compartir les activitats amb ells. Jo entenc que el rol del professor evidentment que ja fa temps que ha canviat i llavors és la persona que exclusivament dona els continguts, el saber generar entusiasme per part de l'alumnat i treballar de manera col·laborativa. I en aquest cas jo crec que aquesta unió, aquesta simbiosi facilita que tu puguis fer-ho.

I, evidentment, tal vegada has iniciat un projecte has de tenir també *feedbacks* positius per poder-lo continuar, veure que realment és valorable i que es valora de manera positiva per dur-lo a terme. En el cas que no fos així, la solució seria fàcil, canviar de projecte.

- T: Exacte. En el teu cas, Eva?
- E: Jo la veritat és que no puc estar més d'acord amb el Josep. És a dir, el primer és tu gaudir d'allò que vols fer. Si gaudeixes crec que és facilíssim transmetre

això a la resta. I en el nostre cas, que és un projecte que necessites molta coordinació, molt de suport, a nosaltres el que ens ha funcionat molt bé és rodejar-te de persones que gaudeixin tant o més que tu del projecte. És a dir, anar a buscar aquell suport que tu saps que podràs tenir al 100% i a partir d'aquí tirar. I després ser escalables. És a dir, no començar, perquè a vegades t'emociones tant que comences... Farem tot això i t'ofegues. Nosaltres vam començar amb una escola i de miqueta en miqueta ara estem amb deu. De mica en mica anar creixent i com ell deia, anar acceptant totes aquestes crítiques constructives que vas rebent per anar millorant. Llavors vas creixent amb millores. Per tant, èxit segur.

- T: Per tant, el titular podria ser creu-te el teu projecte i així segur que faràs que tota la gent que t'acompanya acabi també engrescat i engrescada per acompanyar-te en la realització del projecte.

Molt bé, tots dos sou doctors, docents i investigadors a la casa, a la URV. Què penseu de la recerca aplicada als processos d'ensenyament i d'aprenentatge, tant a la universitat com a nivells educatius inferiors, secundària, educació infantil i primària? Creieu que té el mateix reconeixement que altres tipus de recerca?

- E: En el meu camp, que jo vinc del camp de la química, camp de ciències experimentals, perquè a vegades sempre em deixo les experimentals i després els de Ciències Socials me donen canya. Avui en dia, i crec que ja també és per un històric, jo crec que no té el mateix reconeixement encara. Malauradament no el té.

En el nostre camp, publicar en un tipus de recerca típica, podríem dir, està molt més reconegut. Un projecte com el que estem desenvolupant nosaltres tothom el pot considerar, no, la majoria de gent te diu que és molt interessant, però la *coletilla* és no sé com tens temps de fer això. Dius és que és un projecte útil, és un projecte d'un caire social important. Llavors, en el meu camp, jo rotundament t'he dit que malauradament encara no té el mateix.

- T: Encara no. I el tema de les publicacions que comentaves, no potser en revistes del teu àmbit encara és més difícil publicar aspectes d'aquest tipus relacionats amb la part pedagògica, potser, o no?

- E: És impossible, m'he de passar a revistes més pedagògiques, que són igual de vàlides, però no puc publicar-ho en les revistes on jo publico la meva recerca en cromatografia, per dir-ho així.
- J: Mentre estaves parlant, pensava que realment dins del nostre àmbit, la recerca no està el reconeguda que pot estar en altres àmbits, com pot ser el químic o la medicina o altres tipus d'accions. I és evident que també el nivell de revistes indexades i la competència que existeix no dona reconeixement a les accions que nosaltres entenem. Però jo crec que això és un mal social. Realment no li donem la importància i vosaltres heu aterrat dins del món experimental, però dins de les accions pedagògiques a la nostra finalitat, que és el fet de buscar accions educatives que puguin millorar la societat. I llavors, la mateixa societat entén que no li dona aquesta importància a tothom. Pensem que s'ha d'educar i que l'escola ha d'educar, no es pensa que també eduquen el papi i la mami, que eduquen els mitjans de comunicació i que hi ha moltíssimes variables que es tenen en compte i probablement exclusivament es focalitza en el perfil dels que són les professionals, sense tenir en compte que hi ha un bagatge, un adesis anterior i després a posteriori, que hi ha moltes variables que no depenen. Llavors, jo entenc que en el nostre camp el món del que és la investigació no està reconegut comparativament amb altres perfils. No obstant, tampoc és una acció que a mi m'ocupi molt, perquè la realitat és aquesta. Jo formo part, tal com has comentat inicialment, del grup d'investigació Arget, que és un grup que està reconegut d'una manera òbvia a nivell internacional, i llavors ens costa moltíssim doncs poder fer aquesta compensació o aquesta visibilitat que haurien de tenir les nostres investigacions. També, com a coordinador del grau d'educació, intentem inculcar molt a l'alumnat el que és la investigació a l'aula. I això és el que, sota el meu punt de vista, a banda de la típica investigació, i tenint en compte aquesta finalitat, és molt important que els alumnes aprenguin a investigar a l'aula i que vegin que no són les accions que serveixin i no serveixen. I això és més fàcil.
- T: Totalment d'acord, és que qualsevol acció que tu portes a terme sigui a l'escala que sigui, al final és una mica d'investigació. Mires, observes, veus què passa, apliques millores.

- E: El mètode científic l'apliquem diàriament sense adonar-nos en compte.
- T: **Exacte. Per acabar, m'agradaria saber si havíeu estat guardonats en altres ocasions en aquests premis o en alguns de similars.**
- E: En el meu cas és un premi col·lectiu, llavors el que si que puc dir és que la majoria... Jo crec que no ens havíem presentat tampoc mai, llavors és difícil rebre un premi si no et presentes. Sí que hi havia algun membre que per altres projectes havia rebut exactament aquest mateix premi de qualitat docent, però la majoria no és la primera vegada i la veritat és que estem super contents, contentes perquè la majoria som dones, per rebre aquest petit reconeixement.
- T: **Sí, jo crec que és un reconeixement molt maco a la vostra tasca, lluny de la part investigadora o de publicar, al final ho feu perquè us motiva, perquè és un projecte en el que hi creieu i en el que hi trobeu que aporta un benefici a tota la comunitat, com heu comentat. Per tant, fora d'això, jo crec que és un bon reconeixement. En el teu cas, Josep?**
- J: Al curs 2014-15, juntament amb la doctora Mercè Gisbert, ens vam presentar a nivell de premi col·lectiu al premi del Consell Social i vam tenir també la satisfacció de ser guardonats. I després la Universitat ho va presentar al premi de distinció i Jaume Vicenç Vives i vam ser també honorats en aquest premi. Realment és reconfortant tal com deies tu, vull dir, jo crec que abans i amb la pregunta que has fet anteriorment, cap de nosaltres fa una acció amb la finalitat de tenir un premi, el que passa és que també, i tal com tu comentaves, si no et presentes no tens la possibilitat. I encara i que no sigui la finalitat prioritària, de vegades tens aquesta necessitat o aquesta possibilitat de fer-ho i si tens l'oportunitat de que te l'atorguin, doncs és molt satisfactori i gratificant.
- T: **I ara per al·ludir una miqueta els nostres oients, per a aquells que volen saber més sobre els vostres projectes o indagar una mica més en les temàtiques que hem estat comentant, què els recomanàrieu? llibres, contes de Twitter, coses que els vulgueu compartir?**
- E: Nosaltres tenim tot el material recollit en la nostra web, que és reptexperimenta.cat, on jo els convido a que la visitin perquè veuran que no només tenim tot el que és el repte experimenta a l'aula, sinó que tenim molt

més material i que, si estan interessats, nosaltres estem obertes a augmentar el nombre de col·laboradors.

- **T:** [I en el vostre cas, Josep?](#)
- **E:** Sí, nosaltres, perquè tothom que estigui interessat pugui tenir més informació, disposem de les pàgines web del l'ETLab, de Laboratori d'Educació i Tecnologia i de l'Aula Idees, que pengen del Departament de Pedagogia que qualsevol cercador ho especifica si està, i després l'URL de l'empresa Savana SL, que és savana.cat, també disposaran de tota la informació, totes les activitats que els nostres alumnes i ex-alumnes realitzen i, en les altres dues, totes les tasques que s'han dut a terme i les que potencialment durem a terme els propers cursos també.
- **T:** [Que bé, deixarem tots els enllaços a la descripció de l'episodi d'aquest pòdcast perquè les pugueu visitar sense problemes. Per acabar, sempre fem aquesta pregunta als nostres convidats i convidades i, com que sou els darrers convidats de la primera temporada del nostre pòdcast, ens agradaria saber què voleu sentir en els propers episodis, en les properes temporades.](#)
- **E:** Home, jo crec que dintre de la universitat hi ha molt professorat que fa diferents experiències, no fa falta que siguin projectes tan grans, però sí que les seves aules assaja diferents metodologies i per tant té experiència, en com dur-les a terme, en quin ambient o en quines condicions les ha dut a terme i una miqueta com les han sortit. A mi m'agradaria conèixer aquestes experiències per molt que siguin: "No, és que només jo vaig aplicant dues classes o tres", és igual. Sentir com ha funcionat, com les ha aplicat, jo crec que és molt enriquidor per després tenir idees i veure com tu pots millorar les teves classes.
- **J:** Diuen que quan tu fas una proposta, si ets l'única persona que la fas no tens gaire èxit perquè no hi ha numero, llavors jo m'afegiré al que ha dit la meua companya, perquè siguem dues persones. Estic completament d'acord i entra dins del concepte que he comentat amb anterioritat del turisme pedagògic. En aquest cas, estem en una mateixa universitat i de vegades desconeixem que companys/es nostres fan accions que són molt interessants i que precisament amb la filosofia aquesta de conèixer-les primer, hem utilitzat abans els dos el

concepte de copiar, conèixer i si t'interessa poder-les adaptar a la teva realitat i no fa falta de vegades anar-te molt lluny, perquè hi ha persones molt, molt vàlides dins de la nostra Universitat i malauradament de vegades no disposem de la informació, per la qual cosa m'afegeixo a la proposta que ha fet ella.

- T: Genial, Josep, Eva, moltíssimes gràcies. Amb tot el que ens heu explicat sobre els vostres projectes ens acomiadem, esperem que serveixi d'inspiració la propera edició dels premis i hi hagi noves i moltes més propostes per valorar. Moltes gràcies, Josep, moltes gràcies, Eva, pel vostre temps i per voler participar en el pòdcast Educació i tecnologia a la URV del Servei de Recursos Educatius de la Universitat Rovira i Virgili. Gràcies també a tots els que ens escolteu, no oblideu a seguir-nos a les nostres xarxes socials i compartir l'episodi amb els vostres contactes. També ens podeu fer arribar els vostres suggeriments a través dels comentaris. Fins viat!

I recordeu: Nosaltres, vosaltres, tots som URV.